Після конфіскати — другий наклад

Ч. 32 (11.000). Львів, пятниця 11. лютого 1927. Opłata pocztowa zapłacona ryczałtem. Рік XLV.

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

В справі оголошень звертатися до адміністрації.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

## В джунґлях польської політики.

III.

В добі Мирової Конференції Клємансо, головний автор злощасного версайського трактату, опромінений ореолом побіди над проклятими „бошами", всесильний „тигр", бажаючи відвернути увагу громадянства від своєї гри і від турбот, що вже тоді млинським каменем лягали на „побідну" Францію, при допомозі відданої собі преси накинув усій публичній опінії не лише Франції, але більшости европейського континенту — приманчиву справу дегенерата Ляндрі. Підсичувана безнастанно сензація, підроблювана і надроблювана загадочність, декорована рафінованість — все те полонювало уми, тримаючи їх в трівкому напруженні, зацікавлености і... безжурности. А тимчасом Клємансо, увільнений від громадської контролі, робив своє діло.

Уряд поспішившись з арештом послів, і *post festum* домагаючись їх видачі, не предложив — як то ствердив у своїй промові пос. Шрайбер — ніякого доказового матеріялу, не представив ані призвищ свідків, ані їх характеру, тим самим не даючи основи для обєктивних висновків в цій матерії. А яку вагу в таких справах має моральна вартість свідка (конфідента), на те теж досадно вказував пос. Шрайбер.

„Маю перед собою — говорив пос. Шрайбер — письмо окружного суду в Новгородку з 18. червня 1925 з домаганням видачі послів Головача і Рогулі. В тому внесенні читаємо, що оба ці посли мали допуститися найбільшого злочину у відношенні до держави. А саме говориться в тому письмі, що весною 1924 р. серед білоруського населення поширено поголоски про збройне повстання, що мало вибухнути в травні 1924 р., а яке визволить білорусинів з польського ярма і Зах. Білорусь приєднає до Росії. Там було сказано, що пос. Головач і пос. Рогуля, який досі не є арештований, що оба ці посли стояли на чолі того бунту і що вони підготовляли збройне повстання на травень 1924 р. Повстання досі не вибухло, але опісля виявилося, що внесення прокуратора були основані на зізнаннях агента Беракси, якого згодом засуджено за крадіж на 6 місяців вязниці, агента Тадія Бардюка, який тоді був у слідчій вязниці за вимушення від побережника Борулі 500 рублів — мнимо на революційну акцію — і якому загрожувало 6 літ тюрми, далі агента Адамовича, нотарійного злодія, караного перед війною, як і окупантами за проступки того самого рода, а обвинуваченого польською владою за ограблення церкви в Єреничах. Комісія дійшла до пересвідчення, що на підставі зізнань таких свідків, не можна видавати послів і послів не видано. А тепер комісія не мала перед собою ані прізвищ, ані характеру свідків і не має поняття, чи суд справді має чесних і віродостойних свідків, чи теж — як твердить інша сторона, — самих провокаторів".

Мін. Мейштович, не маючи доказів проти арештованих послів, в своїй оглядности й осторожности мотивував свій демарш проти білоруського еманципаційного руху „атмосферою шпигунства". І справді, коли матимемо на увазі наведений вгорі уступ з промови пос. Шрайбера, то можна в усій основі погодитися з поглядом польського міністра справедливости.

Справа білоруських послів на якийсь час справді прикувала до себе увагу публичної опінії по лінії інтенції уряду. Але кермуючі польські чинники рахувалися з тим, що ця справа, оперта лише на домислах і наставлених відповідно висновках, не лише може скоро вигоріти, але і в клопітливе становище поставити ініціяторів цеї зухвалої імпрези. „Оптимізм" уряду і спомагаючої його реакції з додатком „демократів" з ліліпутного міністеріяльного клюбу значно понизився з моментом „виступлення з рядів цеї малої, але чесної компанії пос. Галка, який заявив, що не може піддатися ухвалі клюбу про голосування за видачею послів, бо тим чином мусів би виконати моральне гаракірі на своїй совісти, а цього не може він зробити як людина і громадянин

Соймова польська більшість видала арештованих білоруських послів, „санаційний" уряд відніс побіду, але сьогодні вже кожному обєктивному обсерваторові ясно, що це пиргова побіда.

півофіційний „Ґлос Правди" виступив з „домашнім" шлягером, з тзв. аферою пос. Воєвудзкого. Закинено йому розвідчо-провокаторську роботу серед... „національних меншостей" взагалі, а серед білорусинів зокрема, службу огидну й нікчемну, платну і то в твердій валюті. Ревеляції „Ґлос-у Правди" були — можна сказати — залізні, певні, непохитні, а крім того підтверджені офіційно віцепремієром Бартелем, бувшим клюбовим товаришем теперішнього голови незалежної хлопської партії. Хібаж можна було допускати якінебудь сумніви? Хтож краще може знати тайни польської дефензиви, як не орган п. Бартеля і як не сам Бартель. Але не минуло й декади від хвилі, як трісла дефензивна бомба на сторінках півофіційного органу, а виявилося, що сензаційні інсинуації — це лише „злоба низька і сердитість рабська", це тільки найогиднішої марки пімста на опозиційному послі, що став в обороні слушности і справедливости. В своїм письмі пос. Воєвудзкий стверджує відкрито, що він в ері „пілсудчиківства" працював в національному відділі військової дефензиви, що — ставши послом — спершу продовжував свою інформаційну працю, головно постачаючи реферати про білоруську справу. Одержувані за це гроші віддавав на цілі своєї тодішньої партії („Визволєня"). Про його звязок з дефенз. національним відділом знало богато клюбових товаришів, не виключаючи членів президії. Його реферати не мали нічого спільного з денунціяцією. Початкова оборона пос. Воєвудзкого була дуже слаба. До тогож білоруський пос. Єремич закинув йому розбиття білоруського клюбу і провокаторство. Це було вповні достаточним, щоби якнайрішучіше осудити пос. Воєвудзкого.

Та в ході розгляду справи виявилося, що дійсно звязок пос. Воєвудзького з дефензивою був далекий від денунціяції. Колишній начальник дефензивного національного відділу, а теперішній барановицький староста Кульвєць ствердив перед маршалківським судом, що пос. Воєв. постачав дефензиві реферати в білоруських справах, але не як денунціятор, тільки як запрошений знавець. Зміст їх був наскрізь річевий. Вшехпольська преса зазначує, що ті реферати були просто „більшовицькі", бо більше домагалися для білорусинів, як вони самі бажали. Посли Галко і Хоминський зазначили, що свої дефензивні заробітки віддав пос. Воєв. на партійні цілі „Визволєня" (на виборчу агітацію на Виленщині і на партійний орган). Також пос. Тугут, як колишній голова „Визволєня" видав „обвинуваченому" наскрізь додатне свідоцтво.

Таким чином регабілітація пос. Воєвудзкого поступає вперед.

Ф. Ф.

## Новий чеський замах.

**Плян прилучення Ужгороду з околицею до Словаччини. — Протести українського населення.**

*Ужгород, 6. лютого 1927.*

Мукачівські жиди, а з ними і посадник міста москвофіл д-р Петригалла, відгадуючи пляни чеських централістів, почали широку акцію в справі перенесення столиці Закарпаття з Ужгороду до Мукачева. Що за тим пляном криється, не треба, здається, нікому ближче пояснювати. Це дальший наступ чеського правительства на загарантовані свого часу торжественно автономічні права нашої країни, що тільки під умовою прилучилася до чехословацької республики. Після створення із Закарпаття тільки одної жупи з осідком у Мукачеві прийшла тепер черга на перенесення ґубернії з Ужгороду до тогож міста, а за тим криється і плян прилучити Ужгород з цілою ужанською жупою до Словаччини (значна часть цієї жупи прилучена й так неправно вже давніше до Словаччини).

Зрозуміла річ, що новий замах чехів на автономію українського Закарпаття викликав тут у всіх кругах нашого народу величезне обурення. Висловом того обурення були й постанови спеціяльно в цій справі скликаної наради в Ужгороді з дня 28. м. м. й окрема нарада закарпатських послів, скликана з ініціятиви посла христ.-народньої партії о. Августина Волошина на день 30. м. м.

Учасниками першої наради-протесту були представники всіх культурних та економічних установ Закарпаття. По промовах пос. Волошина, д-ра Гагатка, д-ра Ґатія (ком.) й ін. вислано телеграфічно протест до президента Масарика й до голови ради міністрів, а крім того вибрано спеціяльну делеґацію для зложення устного протесту на руки віцеґубернатора й центральних властей у Празі. Вибрана делеґація вже найближчого дня (29. м. м.) заложила проти наміреного перенесення ґубернії до Мукачева рішучий протест на руки віцеґубернатора, який заявив, що в цій справі поділяє думку загалу населення країни. До Праги виїхала ця сама депутація з відповідним меморіялом.

На скликаній пос. Волошином на день 30. м. м. нараді послів були крім ініціятора: д-р Гагатко, д-р Кралік, д-р Корлат, а в заступстві пос. І. Куртяка — Юл. Фелдешій. Посли Штефан і Нечас не взяли в нараді участи, але заявили, що з її постановами солідаризуються. Послів-комуністів на цю нараду не запрошено. Присутні заложили протест проти того, що таку важну

зміну в адміністративнім устрою держави переводиться без порозуміння з представниками населення, як також проти ломання законів, що відносяться до Закарпаття. В окремій резолюції виставлено домагання, щоби зміну границь між Словаччиною і Закарпатською Україною в интересоване населення вирішило шляхом плебісциту.

Чи поможуть що ці протести, покаже недалека будучність. На всякий випадок слід замітити, що чеське правительство за останній рік уже втретє насильно ломить адміністративні права українського Закарпаття. Так появився у нас неправно відомий языковий розпорядок, що дав нам у наслідку понад 50 чеських шкіл, так створено у нас проти волі народу одну велику жупу а тепер прийшла черга на дальше обкроювання й обтичання території автономної української країни. В тому становищі лишається нам тільки одно: протестувати перед цілим світом проти нового замаху чехів на наші загарантовані права. **с.**

## Мартирольогія української школи.

**Після атентату на шкільного куратора.**

**I.**

Зараз по травневім варшавськім перевороті стрінув я під львівським воєвідством одного старшого урядовця-українця і заговорив до нього: Чейже повинні прийти тепер якісь полекші для нас? Він усміхнувся гірко й показуючи на будинок воєвідства, відповів: „Доки ця буда стоїть, не зміниться ніщо; бо хоч би там вгорі й зарядили що іншого, то ця машина і її органи будуть робити своє!“ Я приняв ті слова якось недовірчиво, бо тяжко приходилось мені зрозуміти, щоб по шумних заповідях великих реформ і вольностей могло вийти велике — ніщо.

В перших днях по перевороті наспівали з Варшави засадно вісти про зміни воєводів і інших вищих урядовців, особливо на „кресах“. В тих кругах слідне було навіть певне занепокоєння, що з ними станеться; а разом з тим здавалось лагідніло поведення їх супроти українських сторін. Одначе минали тижні, а відтак і місяці, а заповідані зміни в особах чи системі не приходили зовсім. По короткій передишці львівська машина рушила дальше і пішла супроти нас тою самою дорогою, що передше.

В шкільній кураторії стануло гостро на дневнім порядку остататочне порішення шкільного плебісциту і полагодження безлічі громадських рекурсів, у яких піднесено нечувані зловживання в цім ділі всяких урядових і адміністраційних чинників. Це була для нас преважна справа, що викликувала в цілім народі велике обурення, занепокоєння і неодин з нас надіявся, що новий уряд вгляне прецінь ближче в ту річ. Одначе ця надія показалася марною. Шкільна кураторія, маючи, здається, перед собою взори давніх ославлених галицьких виборів, розправилася з громадськими жалобами коротко: признала їх згори нестійними і переведений плебісцит правильним, а вслід за тим перемінено на українській території за одним махом понад дві тисячі українських народніх шкіл на польські або т. зв. утраквістичні, а по правді також польські, чим знищено майже цілковито українське шкільництво. А наче на увінчання того діла покликано ще головного референта тої роботи, п. Гайчака, на віцемінистра освіти.

Атентат на кур. Собінського зробив у широкім світі велике враження. Польська преса вдарила на українську сторону з найбільшою лютю і не входячи в причини, які спричинили ту трагедію, домагалась від своєї власти найбільших репресій. Лиш деякі польські ґазети Дзєннік Людови, Роботнік вказали на мотив тої події: на перемінення понад 2000 українських шкіл і на знищення українського шкільництва взагалі. Але й вони не входили ближче у витворені у нас злорадні відносини і не застановлялись над їх уздоровленням. Не стямились з приводу тої події і правлячі круги і здавалося вказували, що не гадають своїм дальшим поведенням у відношенні до українського народа зійти з вибраного шляху. Тільки тихцем неслась у Львові поголоска, що один поважний поляк, котрому предкладано становище львівського куратора, мав нібито поставити умову, щоб йому дали повну свободу поступати у відношенні до обох національних сторін по його совісти, та не наражувати марно своєї голови, як це сталося з попередником. Не знаю, наскільки ця поголоска була вірна, але в кожнім разі вона знаменна як вираз того, що прилюдна думка відчувала, де був корінь лиха і звідки повинно починатись лічення. Одначе ця думка йшла лиш нишком і не сміла піднести навіть прилюдно свого голосу. Так болюча рана осталась і дальше отворена, щоб затроювати живі організми обох народів.

При такому стані, коли й урядові круги не уважали за конечне зробити щонебудь для санації тих відносин, не варто входити ближче в розвязку цеї проблєми. Бож ізза відсутности доброї волі у другої сторони наша дискусія на ту тему булаб безцільна і безхосенна. Замість того позволю собі, приглядавшись з боку шкільним ділам, пригадати тут важніші події й обставини, що склались в останніх роках на шкільнім полі, обставини, що довели наше шкільництво нині до повної руїни, а разом з тим спричинили й той кривавий епізод, що мав місце на наших очах перед кількома місяцями.

*Громадянин.*

## Допомога інвалі...

**В справі забезпечення ... рент інвалідам УГА**

З кругів українських інвалідів пи...

Повне забезпечення інвалідів ... 7 літ не переведене. Т-во опіки ... лідами до цього часу не знайш... мадянстві відповідного зрозумін... одиниці є членами УКТОНІ і ... вкладками причиняються до у... інвалідів. Загал жертвує дуже ма... зареєстрованих інвалідів УГА ... них що найменше половина пот... стійної помочі. В минулому роц... на ту ціль коло 80.000 зол. Су... віть в половині не вистарчає на ... потребуючим інвалідам дати на... поміч. Членів УКТОНІ було в ... році не цілих 300. Це число є на... промітуюче, щоб його ще тре... ближче пояснювати.

Крім грошевих підмог УКТОНІ ... бує засобів на удержання Дому ... (для темних і бездомних ... інвалідів), на лікування інвалідів ... треба зміняти пересічно що т... і т. д. В цьому році УКТОНІ хо... значити інвалідам вже постійні ре... цього воно мусить мати забез... бюджет. А це можливе тільки тод... членами УКТОНІ стане бодай ... цять тисяч громадян. В цьому ... рада УКТОНІ працює, але — ... без ніяких видимих успіхів.

Слід зазначити, що членська ... до УКТОНІ виносить місячно тіл... зол., а для бідніших тільки 0·25 зо... видно, меж для богатших не ста... Адреса УКТОНІ Львів, вул. Руська ...

Сподіваємося, що весь наш загал ... неться масовим вступленням у чле... шого товариства і здвоєною жерт... стю на потреби українських інвалід... наш святий обовязок у відноше... тих, що стратили своє здоровля і ... в памятних роках визвольної війни.

Забезпечмо постійні ренти інвал... УГА.!

Д-Р ІВАН КУРОВЕЦЬ. 3)

## З подорожі до Італії.

**Фашистівські розпорядки. — Відвідини у Словенця. — У Фльоренції.**

По снідании зажадав я від коршмарки словенки рахунку, який вона виставила мені (на селі!) оштемпльований. Питаю її, на що цих штемпів, шкода грошей? Такий розказ і на це є строга контроля. „От, каже. Ви виходите від мене з коршми, на дорозі стрічає Вас жандарм (*carrabinieri*) і запитає, звідки йдете, що Ви там робили? Скажете, зі снідання. Покажи рахунок! Не маєте — заверне Вас до коршми — спише протокол — і я маю за це кару. У нас всі рахунки, що Ви де купуєте, їсте, пєте в коршмі, ресторані, чи склепі, понад 1 ліру (около 30 польських грошів) мусить бути оштемпльовані відповідно до ціни. В кожній коршмі, ресторані, каварні висить обовязковий великий портрет Мусолінія, портрет короля можна теж подекуди побачити, але на другім місці.

Скрізь у публичних льокалях є урядові оповіщення, що не вільно проти фашизму і Мусолінія нічого говорити, співати або критикувати, бо за це сувора кара. Прочитавши такі оповіщення в публичних льокалях, не довіряв я доброму знанню італійської мови і в однім ресторані запитав господаря, чи я добре зрозумів оповіщення. Господар каже мені: „Цілком добре зрозуміли і старайтеся до цього оповіщення всюди приноровитись, не важтеся робити своїх хочби найскромніших уваг, бо можете гірко за це відпокутувати. Перед кілька місяцями один німецький інжинір, прочитавши так само як Ви це оповіщення, почав сміятися і висказав кілька слів критики. Присутні фашисти зараз донесли про це до жандармерії, інжиніра засуджено на 3 тижні арешту, а по відсидженні кари відставлено його до італійської границі. З розмови з господарем довідався я, що тепер в Італії податки дуже великі і тому дорожня — білих булок і білого хліба тепер нема — в цей спосіб зрівноважив Мусоліні бюджет — народ дуже збіднів. За це ліра піднеслася. Гаразди фашизму.

По довгій блуканині в околиці, пішов я вздовж ріки Ізонцо до містечка Салькано, під горою Монте Санто. По дорозі (около 5—6 кільометрів) мусів я часто присідати з причини шлункової хороби і відпочивати. Змучений і виснажений зайшов я з полудня до Салькано до дому пана Мірка Мозетича, власника гарного чистенького готелю, ресторану і посадника міста Салькано і поблизьких сіл, з роду словенця, бувшого офіцира австрійської маринарки. До нього мав я зі Львова від його родини поручення зайти задля полагодження їх приватних родинних орудок.

Прийшов саме в час фашистівського патріотичного обходу на горі Монте Санто. Тут на широкій площі і в обширній салі ресторану кишіло від всілякого народу, на площі повно авт, роверів, фякрів, повозів. Це маніфестаційне свято улаштовували фашисти, переважно урядовці з цілої Горициї, які зібрались тут на майдані, в збірнім місці, щоби по перекусці і передишці серед патріотичних співів і промов рушити на гору Монте Санто. Крик, гармідер, співи, оклики „*evviva la duce Bennito Mussolini*“, гомонить безперервно. На таку саме хвилину зайшов я до готелю Мірка Мозетича. Словенська молодь сиділа по кутах смирно, і доперва по відході фашистів загомоніли збірні словенські хорові співи, яким довго не було кінця. Хоч який був я хорий, перемучений, з насолодою прислухувався словенським гарним співам, які мене сильно підбадьорили. З господарем паном Мірком Мозетичем і його дружиною Павльою познайомився я в перший раз; вони мене дуже гостинно приймали і гостили обідом і всякими ласощами, чудовими винами з власних винниць, а з яких я, на жаль, з причини хороби мало міг скористати. По кількагодиннім гостиннім побуті в Салькано вернув я пізно вечером до Горициї, а раненько другої днини поїхав дальше до гарної Фльоренциї.

До Фльоренциї і дальше на полудне їхав я перший раз, сам, до того хорий. Дорога гарна зразу венецьким низом, серед зелених гаїв, морвових дерев, оливок, овочевих городів, виноградників, рижових піль через Больонію, а звідси через чудові Апенніни, кількадесятьма тунелями. Проїзжаючи їх, що кільканацять хвилин сценерія зміняється з гарними видами на глубокі гірські долини, дике провалля, старі замки, містечка і гірські села. За стацією Прасія переїзжається водний діл Адрійського і Середземного моря тунелем 2.700 метрів довгим, а дальше веться дорога вниз через Пістою до гарної Фльоренциї (*bella Firenze*), положеної в розкішній долині, повній зелені, ріки Арно між підгірям Апенінів і горами Чіянті, батьківщиною славних виноградників.

Фльоренція — симпатичне старе місто, де побіч нових модерних палат і 4-поверхових домів стоять старі гарні палати з XIII–XV віку. Місто богате в гарні пам... ники старої культури та мистецт... памятне з історії тим, що тут жи... і творили свої мистецькі та літерату... ні твори великий Данте, Бокачіо, ... жеський Мікель Анджельо, Рафа... і богато інших.

В XIV віці на політичний і с... спільний овид виступає славна, б... гата магнатська родина Медічів ... родоначальник Сильвестро Меді... виступає на чолі вбогої людност... проти богатого міщанства з домаг... ганням участи бідних в управі м... ста. Родина Медічів славна з то... що вона патронувала мистецтв... літературі і причинилася до їх в... ликого розцвіту. З кінцем XV ... століття прийшов тут до вла... фанатичний монах Савонарол... огненими фанатичними промова... в церкві Сан Марко виступав про... відродження, мистецтва, світсь... забав і довів до того, що від ... мясниць 1497 року уставлено ... площі делля Сінорія високу пі... міду образів, цінних мистецьк... творів, книжок, старих клясик... і все серед биття дзвонів і співу ... божних пісень, дітей убраних в б... вбрання, спалено як світову ... Після 3-літнього суворого ф... тичного панування Савонарол... вязнено його, повішено і спал... на цій самій площі, де він ... неоцінені архитвори мистецтва і ... ринної літератури. Після його смерті ... наступає новий розцвіт мистецт... і науки, які нащадки родини Ме... чів підпомагають матеріально. Тут ... працюють нові генії мистецтва, ... як Мікель Анджельо, Рафаїл, ... нардо да Вінчі.

(Продовження ...)

# Аґрарна дискусія в соймі.

**Дискусія над бюджетом мін-ства хліборобства. — Промова мін. Незабитовського. — Бюджет мін-ства земельних реформ. — Сенатська скарб.-бюдж. комісія. — Зміни в уряді і закордонній дипльоматії. — Димісія тернопільського воєводи.**

*Варшава, 9. лютого 1927.*

Сойм радив дальше над бюджетом міністерства хліборобства. Посли Гавліковський і Недзялковський домагалися помочі уряду для хліборобських організацій, які поширюють освіту серед дрібного хліборобства. Пос. Понятовський (Визв.) закидував міністерству хліборобства, що не додержало обітниці в справі зміни дотеперішніх метод хліборобської політики. Партія бесідника відмовляє міністрові довіря.

На цьому нараді над бюджетом хвилево перервано і приступлено до ратифікації міжнар. конвенцій. Мін. Незабитовський оправдувався, що уряд спочатку не знав, від чого залежить добробут держави і тому піддержувано лише промисл. Тепер і суспільність і сойм повинні зрозуміти, що шлях до загального добробуту веде через хліборобство.

Промовляло ще кількох послів і на цьому замкнено дискусію над бюджетом мін-ства хліборобства, а приступлено до дискусії над бюджетом мін-ства суспільних реформ. Бюджет мін-ства земельних реформ реферував пос. Понятовський. Він ствердив, що скаля діяльности мін-ства не відповідає величині потреб. Мін-ство зем. реформ працює отяжіло. В 1926 р. була деяка поправа в парцеляції. Розпарцельовано около 200 тис. гект., у цьому 94 тис. займає урядова парцеляція. Пос. Квапінський ствердив, що парцеляція поступає дуже помало. Промовляли ще пос. Вендзяловський (Стр. Хл.), Маківка (Український Клюб), Корецький (НД) і инші. На закінчення промовив мін. зем. реформи Станевич, який впевнював, що парцеляція піде тепер новими шляхами.

Завтра зачнеться дискусія над бюджетом мін-ства комунікації. Голосування буде мабуть у пятницю.

На вчорашнім засіданні сенатської скарбово-бюджетової комісії промовляли сен. Блискош, Кернер і Рингель. Сен. Рингель вказав на нечувано високі оплати за закордонні пашпорти і поставив внесення на обниження пашпортових оплат до 100 зол. Сен. Адельман домагався управильнення справи самоврядування та взивав уряд, щоби перевів самоврядний закон. Заявився за мілітаризацією поліції. Мін. внутр. справ Складковський давав пояснення в справі закидів про обмеження у відношенні до жидів у б. Конгресівці. В практиці не приноровлюється обмежень.

*

В політичних колах кружляють чутки на тему змін в уряді, в звязи з виздоровленням ґен. Сосновського. Ґен. Сосновський станув би на чолі кабінету й обняв би теку мін-ства закордонних справ. Це потягнуло би за собою зміни на закордонних становищах. Посольство в Льондоні заняв би теперішній мін. Залеський. Марш. Пілсудський обмежив би свою діяльність до військової ділянки в характері ґен. інспектора армії, або мін. військових справ.

Є чутки, що в найближчих днях має уступити зі свого становища тернопільський воєвода Завістовський.



## Справа самоврядних законів.

**Напередодні виборів до міських рад у цілій Польщі.**

*Варшава, 9. лютого 1927.*

На нинішнім засіданні сенатської скарбово-бюджетової комісії мінстр внутрішніх справ Складковський давав вияснення в ріжних справах, що їх порушено в дискусії. Між ін. заявив він, що до третього читання самоврядних законів у соймі зголошено 70 поправок, до яких уряд займе становище. Якщо це становище буде узгіднене зі становищем соймової адміністраційної комісії, тоді ці закони будуть ухвалені і переведені, бо уряд здає собі справу з того, що для держави нема нині важнішої справи, як розвязання справи самоврядних законів.

Зачувати, що в кругах, зближених до мін-ва внутр. справ, істнує тенденція зарядити вибори до міських громад в цілій державі. Така тенденція є нібито і в цілому уряді, з тим, що вибори заряджено би на випадок, якби не дійшло до узгіднення ріжниць у цій справі між урядом і соймом, про які саме говорив мін. Складковський. Вибори мали би відбутися до 3 місяців, і то на основі дотеперішніх законів, отже у Сх. Галичині на основі австрійського громадського закону.

Щодо виборів у великих містах, то вони відбувалисяб чергою в такому порядку: Львів, Краків, Познань, Вильно, Лодзь, а на кінці Варшава. Таким чином уряд бажав би зорієнтуватися у виборчих настроях.

## Стан облоги в Портуґалії.

**Революціонери утворили новий уряд. — През. Портуґалії арештований?**

*Льондон, 9. лютого 1927.*

З одержаних тут джерел виходить, що революціонери держалися в Опорто ще вчора вечером. З пізніших вісток виходить, що урядові війська під проводом міністра війни заняли Опорто в 3 год. попол. „Дейли Мейл" повідомляє, що бомбардування міста Опорто артилерією і літаками спричинило значні втрати. Є чимало втрат у людях. В цілій Портуґалії проголошено стан облоги.

З Лісбони повідомляють, що портуґальські революціонери утворили новий уряд. „Дейли Мейл" потверджує вістку, що портуґальські залізничники ухвалили проголосити ґенеральний страйк. Уряд видав розпорядок про мобілізацію залізничників і вислав військо, щоб опанувало залізничий рух. Ґенеральний страйк професійних союзів може вибухнути кожної хвилі.

Є непотверджені вісти, що президента портуґальської республики арештовано. Американський посол у Лісбоні повідомив телеграфічно свій уряд, що з усім персоналом мусів кинути будинок посольства, знищений ґранатами, та що положення є дуже грізне.

### Як напередодні війни.

*Букарешт, 9. лютого 1927.*

Зі страху перед заворушеннями з приводу порушення в парляменті справи повороту кн. Кароля уряд концентрує в столиці від кількох днів більші відділи війська. Настрій у місті такий, як напередодні війни. Загально надіються поважних випадків великого політичного значіння.

### Войков буде відкликаний?

*Варшава, 9. лютого 1927.*

По вісткам, що наспіли сюди з Парижа, посол СРСР. Войков у Варшаві мав би зі свого становища уступити. Московський уряд мав би його відкликати на домагання польського уряду, який нібито має докази, що радянське посольство у Варшаві підпомогало комуністичні затії в Польщі.

### Проти відривання Ужгороду.

*Прага, 9. лютого 1927.*

Вчора, 8. лютого, відбулося в Ужгороді велике прилюдне віче українського населення, що приняло резолюції з протестом проти „наміреної реформи адміністрації", себто проти перенесення столиці Закарпатської України до Мукачева і — що за тим слідує — проти дарування Ужгороду з околицею — словакам.

### Арештування вломників.

*Львів, 10. лютого 1927.*

Вчорашньої ночі арештовано професійних вломників: Розборського, Штайна і Дзюбку. Вони признались до вломів. Між иншим виконали влом і до „Труду".

### Новий влом.

*Львів, 10. лютого 1927.*

Вчора злодії розбили касу професійного союза залізничників і забрали 300 золотих.

## V. Заг. Збори С. У. А.

(Доповнення.)

Через недогляд пропущено одно місце вчорашнього звіту з Загальних Зборів СУА.: Реферат про „Правничу Часопись" виголосив д-р Олександер Надраґа. Референт згадав про „Правничу Часопись", яку свого часу редаґував проф. Дністрянський і вказав на всі труднощі видавання правничого часопису, а передовсім ствердив, що не зважаючи на численні урґенси — товариші адвокати не зложили досі одноразово 5 американських долярів на фонд цього часопису. Свій дуже цікавий реферат закінчив резолюцією, яка взиває всіх членів СУА. до зложення одноразової вкладки 5 амер. дол. на основний фонд часопису, яку то резолюцію Збори одноголосно приняли.

# НОВИНКИ.

**— Конфіската.** І вчорашнє, як і попереднє, число „Діла" світить на своїй першій стороні величезними білими плямами. Сконфісковано в ньому два більші місця і закінчення передової статті „В джунґлях польської політики" та першу частину другої статті п. з. „Українська участь у радянській дипльоматії". Це 13-а чергова конфіската нашого органу в цьому році.

**— Ужгород — осідком православного єпископа.** З „Праґер Прессе" довідуємося, що православний сербський єпископ з Новосаду Іриней обняв за дозволом чеського правительства орґанізацію православних церковних громад на Закарпатській Україні. Він обїхав в останньому часі всі більші православні парохії і поселився тимчасово в Ужгороді. Слід замітити, що православна аґітація на Закарпатті, що була сильно розгорілася в перших роках після докінчення світової війни, в останньому часі не тільки не виказує ніяких успіхів, але навпаки — богато її адептів, а то й цілих громад вертає назад до греко-кат. церкви. Православний єпископ Іриней мав би отже за завдання ратувати від повороту до унії останки своїх вірних.

**— Нові інжініри українці.** З останнього числа львівських „Технічних вістей" довідуємось, що в минулім році чимало наших земляків дістало диплом інжінірів. А саме в Празі, на воднім виділі: Скалій Станислав, Горачук Михайло і Дорош Ярослав; на виділі архітектури: Кондрашенко Теодор; на виділі електротехніки: Кахникевич Роман; на землеміськім виділі: Королівський Методій, Пилипів Дмитро, Маєвський Гриць і Николаїв Микола; на хемічнім виділі: Василюк Павло, Ґоїв Евген, Диконь Олександер, Думич Іполіт, Загриніський Степан, Лучанський Олекса, Олексишин Семен, Рябовол Прокіп, Чижович Олександер і Филипчак Ігор; на лісовім виділі: Мадай Степан, Максимюк Гнат, Левицький Тарас, Гаврилюк Микола, Гулеюк Осип, Кибальчич Віктор, Демиденко Василь, Ткачук Іван, Бровко Омелян і Мінчак Михайло. В Гірничій Академії в Леобен: Кульчицький Теофіль і Хиляк Олександер, в Пшібрамі: Озаркевич, в Кракові: Батицький Володимир. На виділі будови машин у Львові: Стрийський Роман. Інж. Альбін Баршевський і Володимир Фільц нострифікували свої дипльоми комунікаційного згл. лісового інжініра, осягнені в Празі, на львівській політехніці. Інж. Олександер Пежанський одержав авторизацію як цивільний інжінір архітектури. Є це перший Українець, що осягнув авторизацію з ділянки архітектури.

**— Ucrainica.** „Каттовіцер Цайтунг" з 27. січня ц. р. приносить фейлетон п. з. „Українська народня пісня", підписаний ініціялами Ф. Б.

**— Трупи.** Рекорд убивств скомбінованих із самовбивством зробив варшавський робітник Маслянка, який вистріляв усю свою родину: жінку, дві сестри жінки, свекруху та шурина. Лишив листа, розяснюючи причину свого вчинку недостачею праці і поганим відношенням до нього всієї родини, яка обікрала його. — Одночасно на вулиці у Варшаві найдено пробитого у ночі ножем 19-літнього хлопця. — Перемишль записав одного дня у своїй хроніці аж 3 трупи: у готелі застрілився якийсь Фельдер з Устрик Дол., по причині непорозумінь із батьком. Комісар скарбової сторожі Лісікевич застрілився наслідком фінансових клопотів, а залізничий урядовець Кнота втопився у розпуці, що не може прийти до порозуміння з родиною. — У Львові на залізничім шляху біля Клепарова найдено тіло відомого злодія Будзінського, який імовірно вискочив із вагону перед контролею, коли їхав „зайцем" і вбився. 19-літня служниця Дяківна, забавляючись санковим спортом по узбіччях „Стрийського парку" у Львові в товаристві жовнірів, розторощила собі голову об дерево. Як на один день то за богато!

**— Податок на сміття.** Львівський маґістрат завів від 1. січня примусову громадську оплату за вивіз сміття; мешкання з коміРним 100 кор. передвоєнних — 86 с., за крамниці 1 зол. 37 сот. До дня 16. лютого кожний член львівської громади може в подавчім протоколі маґістрату скласти свої уваги на цю тему, а вони будуть предложені Надзірній Раді. Сміття і податки дуже вдячна тема. Надзірна Рада маґістрату готова дістати більше рукописів як на останній драматичний конкурс.

**— Реформи подружа.** Найтривкіші закони найсильніших держав не можуть удержатись під напором вітрів, які принесли останні роки воєн і революцій. Між иншими законами, сильно захитаними, є закони про подружа, які громадяне ріжних держав стараються обходити ріжними хитрощами, змінюючи обряд і релігію. Правнича комісія німецького парляменту приготовляє реформу закону про розвязання подружа, яке на думку дотичного референта слід уневажнити з таких причин: 1) Надто поспішний шлюб, наслідком легкодушности або під напором зовнішніх обставин, (як це бувало часто в останній війні); 2) Суперечність темпераментів чоловіка та жінки, які доводять до вічних конфліктів. Тут мається брати на увагу подружа людей з вищим духовим розвитком, головно письменників, артистів; 3) Ріжниця релігії подружої пари, з яких одно змінило її лише формально, а одно вразливе на релігійні почування; 4) Зовнішні нещастя, деякі недуги. Дуже характеристичне те, що майже одночасно в Англії єпископи, зібрані на соборі, мають намір змінити дотеперішню церковну формулу присяги жінки, яка замість слів: „обіцюю послух свому панові" — має присягати „обіцюю кохати та шанувати свого мужа".



**— З жіночих рекордів.** При Лізі Націй основано бібліотеку, яка буде відтепер поміщена в окремім будинку. Покищо вона в „Готелю Асторія", де сама читальня має 27 м. довжини. Бібліотека має 80,000 томів і окремий відділ рукописних актів, звязаних з працею Ліґи; вона здебільша — політична. Нею завідує жінка — панна Фльоренс Вільсон, американка, яка самостійно, по власнім плані, почала її збирати ще в 1919 р. Увесь персонал теж жіночий; це представниці ріжних народів. Усі т. зв. бібліотекарки мають вищу освіту; є між ними одна англійка, одна француженка, одна канадійка, одна росіянка, одна швайцарка й одна полька. Катальоґ зладжений англійською мовою, по найкращим новим системам. Книжки збирані там систематично і доповнювані в усіх ділянках політично-суспільного життя, міжнароднього права, історії, дипльоматії. У цьому світі книжок і жінок працює тільки один мущина — бухгальтер. Бібліотека Ліґи Націй збогатилась би на одну цікаву книжку, як би цей щасниця хотів списати свої пережиування!

**— Літературні новини.** Мусоліні видав нову книжку „Стародавній Рим на морі"; є це трохи побільшений його виклад, недавно виголошений в університеті в Перуджі; його зміст, що Рим був сильний завдяки пануванню на морі; а це панування здобувається волею, енерґією та жертвами, які треба наслідувати для цієї-ж мети. — Найбільше читаним в Італії є тепер повістяр Ґвідо да Верона, який видав нову книжку „Танець перед ґільотиною", основану на правдивій історії німецької шпигунки у Франції Мати Гарі, засудженої підчас останньої війни на розстріл, а спасеної французьким офіцером, очарованим її красою. Її спасли в правдивій домовині. — У Парижі повстало нове товариство „Дім французької книжки", якого метою дбати про поширення книжки та мистецький її вигляд. Воно зорґанізувало окремий курс для книгарських помічників, які колись повинні стати видавцями з естетичним смаком. — У Ленінґраді, в кавалерійській школі, найдено рукописи відомих російських композиторів Муссорґського та Кюї, які там колись учились. Крім партитур є там теж цінний матеріял до їх біографії.

**— Казка і для нас.** Жив собі в шведськім селі Галланд селянин, що мав дуже гарну доньку, звану Інґрід. Родичі були бідні і дівчина мусіла служити у чужих наймичкою. Поїхала до міста і стала служницею в скромнім готелику. Туди заїхав раз англійський льорд. Дівчина так припала йому до вподоби, що він не міг її забути. Поїхав до її родичів і попрохав їх дозволу женитись. Так стала селянка Інґрід жінкою льорда Пaерса, і власницею Фізуліємс палати в Льондоні. 35 літ жили вони щасливо разом і леді не забула своїх бідних братів і сестер у Швеції, залишивши їм у спадщині 2 міл. корон. А шведська сестріниця Петронеля, яку взяли бездітні на вихованя, дістала ще більше: крім спадщини, молодого гарного офіцира як мужа. І ця сестріниця вмерла тепер у Льондоні і залишила ще більші маєтки: Замки та землі, деякі з них своїм шведським землякам. Ця правдива казка має мораль і для нас. Неодин наш земляк чи землячка виїзжають за море, на чужину примхою долі доходять до майна. Але мало є таких, як шведська наймичка та її вихованиця, жінки льордів, що памятають про бідну рідню, залишену в батьківщині, записуючи їй своє майно. Майно розплівається у чужих руках і часто наші земляки розпливаються у чужинній національности.

**— Світова всячина.** Президент Злучених Держав, Кулідж, заявив у промові, що більше кандидувати не буде, бо некорисно було би для республиканської партії, якби вона втрете ставила того самого кандидата. — На Чорнім Морі біля Констанци потонув серед бурі румунський корабель „Браїла"; про одні радянський паропляв і грецький, що їхали туди, нема покищо звістки. — Найвищий австрійський суд видав розпорядок, що заповіти мусять бути писані власноручно, а не на машині. — Міжнародній союз воздухоплавства оголосив список світових рекордів за минулий

...ший рік. Є їх 55; з того 23 має Франція, 11 Зєдинені Держави (в чому 2 зроблені італійцем Бернарді), Італія 9, Швайцарія 7, Данія 3, Німеччина 2. — У Токіо святковано поминки по помершім мікаді; на вулицях було мільон людей; у поході брало 8000 осіб; похід тягнувся 35 км. до місцевости Асякава; новий мікадо випустив з цієї нагоди 20.000 вязнів.

— **З кіна.** В кіні „Палас" почалась нова фільма „Нашийник цариці", сензаційна драма в 10 діях, з Мае Мюрей.

— **На сім мільонів українців** хай денно чистить обуву пастою Елеґант лише сто тисяч, та поверх 2000 коопер. Хай кожда продасть 2—3 тубки пасти Елеґант місячно, то тоді одинока того рода фабрика рідного промислу під фірмою О. Левицька і Ска у Львові, вул. Корнелякого 51 сама могла би щось мати і другим дати. 1481 1—1

— **Акціонарі** акційної спілки для будівельного промислу давніше Іван Левинський можуть підняти дивіденду по 0·60 зол. від акції за предложенням купону ч. 3 в Банку дисконтовім варшавським, Відділ у Львові при вул. 3. Мая ч. 14. 1497 1—3

**Памятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. І. пов.) на щадничу книжечку ч. 7910.**

## Любка Колесса.

**Виступи української пяністки у Львові.**

Перед львівськими концертами запрошено нашу пяністку Любку Колессу до участи в симфонічнім концерті у Варшаві, який відбувся дня 4. лютого. Про величезний успіх і захоплення, яке викликала пяністка своїм виступом, свідчать не лише повні суперлятивів голоси варшавської преси, але й дуже знаменний факт, що пяністку, яка первісно мала відіграти тільки концерт *es-moll* Ліста, упрошено виконати ще концерт *e-moll* Шопена на місце знятої в тій ціли з програми орхестральної точки.

Слід зазначити, що й на львівському концерті явився дуже значний відсоток поляків і жидів, — що наглядно свідчить про велике зацікавлення, яким користується пяністка і серед чужої львівської публики.

На нинішнім концерті пяністка виконає побіч прекрасної сонати Бетовена *c-dur op.* 2., рондо Гумля — кілька мініятур Шопена та ін., а також відограє в цілости — у Львові пораз перший — пять прелюдій В. Барвінського.

Після другого концерту виїздить Л. К. в дальшу артистичну подорож — у першу чергу до Берліна.

**Памятаймо: Рідна Школа — це народня фортеця, це певний захист в добі лихоліття!**

## Всячина.

**Сила реклями та рекляма сили.** В однім з наших американських часописів находимо оголошення про вечір нашого відомого атлета Гаркавенка, гідне того, щоби його передрукувати для тих, що не мали нагоди читати зразків американської реклями: „Гаркавенко в Філядельфії. В пятницю, 7. січня, 1927 р. в Українській Гали, 849 Н. Френклин ул., в годині 8·15 вечер відбудеться величавий концерт, в котрім візьмуть участь відомі оперові співаки і співачки з Ню-Йорку, як також Гаркавенко покаже свою силу, зі слідуючою програмою: — Виступ короля заліза А. Гаркавенка. Нагорода в 1.000 дол. буде видана тому, хто зможе виконати такі точки в вправах з залізом, які покаже А. Гаркавенко: 1. З грубого заліза Гаркавенко буде робити бранзолети. 2. З грубого заліза своїми зубами Гаркавенко буде робити перстені. 3. 20 осіб на животі Гаркавенка зроблять з заліза пояс Самсона. 4. На грудях Гаркавенка будуть розбивати великий камень, вагою 400 ф. 5. 24 особи не зможуть розтягнути руки Гаркавенка. 6. На грудях Гаркавенка буде поставлено пяно і пяністка буде приграватн до концерту. 7. На голові Гаркавенка 16 осіб будуть гнути грубе залізо. 8. Найбільша сензація в світі! Гаркавенко підніме на однім рамени 40 осіб і в той самий час буде гнути будівниче залізо, грубе 6 цалів і 35 стіп довге. 9. Гаркавенко покаже способи вправ, яких він уживає перед боротьбою. Це цінна лекція для кождого чоловіка. 10. Гаркавенко покаже способи, які поможуть схуднути грубим особам (самотним і жонатим). Богато сміху. 11. Французька боротьба. Гаркавенко покаже чудовий прийом вітрака, яким він кладе своїх противників на лопатки". Велика це річ така сила. Але ще більша — добра рекляма!

## Нові книжки й видання.

**Книжки:**

*PROMÉTHÉE, organe de défense nationale des peuples du Caucase et de l'Ukraine.* Париж. ч. 3. січень. Зміст: Большевизм і народи Союзу. Ж. Сцель: Про право самовизначення. В. Г. Дівбагуі: Кавказька нафта. А. Шульгин: Погроми на Україні і „погром" України. Г. Гвазава: Грузія і римська держава. Хроніка: Азербейджан, Північний Кавказ, Грузія.

„УКРАЇНСЬКА ШКОЛА", зш. 17—18. Зміст: І. Крипякевич: Львівська братська школа XVI—XVII. в. Вол. Радзикевич: Франко в боротьбі „зі самим собою". Д-р О. Макарушка: Кілька заміток в справі грамат. термінольоґії. М. Воз.: Коротка граматика давньої церковно-славянської мови.

„СТУДЕНТСЬКИЙ ВІСТНИК", грудень. Прага ч. 12. Зміст: Олекса Стефанович: Спомин (вірш). О. Кобилянська: Огрівай сонце... (новеля). Л. Мосендз: *** (вірш). Юрій Липа: (Вірш). С. Довгаль: Зваба (уривок із недрук. роману). Евген Маланюк: Прозріння. Молитва (вірш). М. Диканько: Иолопська психольоґія. М. Грива: Лист (вірш). М. Булгаков: Наоколо Київа (переклад М. М.). Іван Вазов: Новий цвинтар у Сливниці (вірш—переклад М. Мандрики). Володимир Мартинець: Критичні уваги до „Листів до братів хліборобів В. Липинського". З життя студентства. М. Диканько: Фелетон — Про особу.

## ОПОВІСТКИ.

**Репертуар Українського Наддніпрянського Театру О. Міткевич:**

Устрики:
Пятниця 11. II. — Вій.
Субота 12. II. — Вихрест.
Неділя 13. II. — Прощальна вистава: Ніч під Івана Купала.

Театр в скорім часі завітає до Львова з новим репертуаром як Андреєва „Сім повішених" і инші і дасть кілька вистав. 3—3

## ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ ПЕРЛОВИЙ** Ігнатович Львів. 956 63-?

КАВАЛЕР заможний ожениться з панною пристійною, здоровою, високою. — М. Федевич, *poste restante* Перемишль, ч. леґітимації 3816. 1487 2—3

УКРАЇНСЬКИЙ НАДДНІПРЯНСЬКИЙ ТЕАТР під дир. О. Міткевич прийме зараз до хору: альта, сопрана, а також тенора-соліста. До орхестри: II. скрипку, флет і бас. Рефлєктувати можуть лише музиканти з театральних орхестр. — Зголошення з фотографічними картками і умовами надсилати до Адміністрації Театру. Адреса: „Діло". 1482 3-3

ОТСИМ уневажнюю загублену книжечку військову Петра Костелинина з Рожанки вижної річник 1896 ч. Гол. Кн. ев. 203, Петро Костелинин. 1496 1—1

ПОШУКУЮ вправного інструктора, що приготовив би ученицю V. кл. гімн. до вступного іспиту. Зголошення з услівями до гр.-кат. уряду парохіяльного в Никловичах, п. Судова Вишня. 1493 1—2

ІНТЕЛ., помічник ґастрономічно-торг. на сталій посаді з браку знакомости навяже переписку з пристійною не дуже бідною жінкою до літ 30, в матримоніяльній ціли. — Листи до Адміністрації „Діла" під Самітний. 1492 1—1

ДР. ПРАВ з заграничним дипльомом пошукує якогонебудь заняття або лекції за удержання. Зголошення до Адм. „Діла" під „А. Ф." 1499 1—2

ФОРТЕПЯН в найліпшім стані з добрим сильним тоном за 1.600 зол. ПЯНІНО першорядне німецької марки, майже нове за оказійну ціну продасть — „Монюшко", Зімуровича 10. 1498 1-2

## ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.



## Акційна Спілка для будівельного промислу, давніше Іван Левинський.

**Рахунок білянсу з днем 31. грудня 1926.**

| Актива | | | Пасива | | |
|---|---|---|---|---|---|
| 1. Довжники | зол. | 725·50 | 1. Акційний капітал | зол. | [illegible] |
| 2. Довжники в чужих валютах | | | 2. Резервовий фонд | | [illegible] |
| А. в долярах ам. зл. 48.502·96 | | | 3. Фонд спеціяльної резерви | | [illegible] |
| Б. у франках швайц. 18.083·89 | | 66.586·85 | 4. Вірителі в амер. долярах | | [illegible] |
| 3. Вартісні папери | | 1.732·50 | 5. Непіднята дивіденда за 1924 р. | 0·50 | [illegible] |
| 4. Недвижимости | | 95.978·84 | 6. „ „ за 1925 р. | 30·75 | |
| 5. Урядження машинове і інвентар | | 18.924·00 | 7. Зиск: перенесення з 1925 р. | 12·29 | |
| 6. Уділи в чужих предприємствах | | 01 | 8. Зиск за рік 1926 | 26.412·55 | [illegible] |
| | | 183.947·70 | | | [illegible] |

**Рахунок страт і зисків.**

| Страти | | | Зиски | | |
|---|---|---|---|---|---|
| 1. Торговельні кошта | зол. | 7.252·99 | 1. Зиск з року 1925 | зл. | [illegible] |
| 2. Податки | зл. 3.245·26 | | 2. Доходи з чиншу найму | „ | [illegible] |
| на се підоймлено з податкової резерви | зл. 3.150·36 | 94.90 | 3. Доходи з найму грунту | „ | [illegible] |
| 3. Зиск: перенесення з 1925 | 12·29 | | 4. Відсотки | „ | [illegible] |
| 4. Чистий зиск за р. 1926 | 26.412·55 | 26·424·84 | 5. Ріжниця на курсах | „ | [illegible] |
| | | 33.712·73 | | | [illegible] |

V. Звичайні Загальні Збори С-ки акційної для промислу будівельного, давніше Іван Левинський, котрі відбулися дня 7. лютого ц. р. у Львові о год. 17. в конференційній салі Банку Дисконтового Варшавського, Відділу у Львові, вул. Третього Мая ч. 14. затвердили справоздання Завідуючої Ради за рік 1926 а також повищий білянс.

**Акційна Спілка для будівельного промислу, давніше Іван Левинський:**

*Людвик Желеньскі* в. р. *Густав Вайнтравб* в. р.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.